

4. List apostolski motu proprio *Summorum Pontificum* Wskazania dla diecezji niemieckich

Dnia 14.09.2007 wszedł w życie list apostolski *Summorum Pontificum*. W tym motu proprio, którego ogłoszenie papież Benedykt XVI połączył z listem do biskupów, zostają określone ramowe warunki dla sprawowania Mszy św. według promulgowanego przez papieża Jana XXIII *Missale Romanum* jako nadzwyczajna forma liturgii Kościoła. Obydwa teksty znajdują się w wydawanych przez Sekretariat Niemieckiej Konferencji Biskupów serii „Verlautbarungen des Apostolischen Stuhls“ (nr 178).

W przyjęciu swego autorytetu i odpowiedzialności za liturgię, o których przypomina Ojciec Święty w swoim liście (S. 26) w nawiązaniu do Soboru Watykańskiego II (*Sacrosanctum Concilium* 22), biskupi ustalili dla terenu niemieckich diecezji w czasie jesiennego Zebrania Plenarnego od 24 do 27 września 2007 następujące wskazania dla *Mszy świętych w parafiach*. Mają się one przyczynić do tego, aby wierni, którzy w ich postawie religijnej związani są ze starszą formą liturgii, mogli mieć dostęp do Mszy św. w formie nadzwyczajnej, o ile jest to w ramach istniejących możliwości do zrealizowania.

1. Możliwość sprawowania Mszy w formie nadzwyczajnej musi uwzględniać zasadę harmonii między zainteresowaniem i dobrem proszących o nią wiernych i zwyczajną troską pasterską o parafię pod kierownictwem biskupa. Dopuszczenie nadzwyczajnej formy nie może umocnić istniejących napięć albo nie może wywołać nowych napięć (por. *SP Art. 5 § 1*).

2. Zwyczajną formę mszy należy sprawować według *Missale Romanum* 1970 (w wydaniu *Editio typica tertia* 2002 i – do ukazania się niemieckiego tłumaczenia 3. wydania – MESSBUCH FÜR DIE BISTÜMER DES DEUTSCHEN SPRACHGEBIETS 2. Auflage 1988). Do nadzwyczajnej formy Mszy św. należy używać *Missale Romanum* 1962 (n.p. *Editio juxta typicam* Regensburg 1962, z tekstami własnymi dla diecezji) (por. *SP Art. 1*).

3. Nabożeństwa parafialne będą sprawowane w formie zwyczajnej. W niedziele może do tego dojść *jedna* Msza w formie nadzwyczajnej, nie może ona jednak zastąpić Mszy w formie zwyczajnej (por. *SP Art. 5 § 2*).

4. Wniosek o zezwolenie przez Proboszcza (gem. *SP Art. 5 § 1*) mogą składać grupy świeckich (por. *SP Art. 7*) w *jakiejś* Parafii wzgl. w związku parafii lub jednostce duszpasterskiej, która jest kierowana przez Proboszcza. Jeśli grupy składają się z członków z różnych parafii wzgl. związku parafii lub jednostek duszpasterskich, wniosek należy skierować do biskupa diecezjalnego.

5. Co do rodzaju i wielkości grup starających się o zezwolenie nie podaje się żadnych określeń, aby móc w sposób właściwy odpowiedzieć miejscowym uwarunkowaniom.

6. Konieczna umiejętność celebracji przez kapłana w formie nadzwyczajnej (por. *SP Art. 5 § 4*) obejmuje następujące wymagania:

- ogólna umiejętność, którą każdy ksiądz musi posiadać;
- przyjęcie całej liturgii Kościoła w zwyczajnej i nadzwyczajnej formie (por. List

towarzyszący papieża Benedykta XVI.);

- dobra znajomość nadzwyczajnej formy obrzędu;
- znajomość łaciny.

Dla osiągnięcia dobrej znajomości nadzwyczajnej formy obrzędu i dla uzyskania wymaganej znajomości języka biskupi diecezjalni w zależności od potrzeby przedstawiają propozycje do dalszego kształcenia.

7. Proboszcz wzgl. rektor kościoła, gdy posiada tę umiejętność, nie jest zobowiązany celebrować według *Missale Romanum* 1962. Jeśli nie jest w stanie z powodu swoich służbowych obciążeń albo z powodów osobistych, osobiście odpowiedzieć na oczekiwanie wiernych, niech się zwróci do biskupa diecezjalnego. Prawo wiernych do tego (*SP Art. 7*) pozostaje przez to nienaruszone.

8. Do sprawowania Mszy w nadzwyczajnej formie obowiązuje kalendarz i porządek czytań z *Missale Romanum* 1962. Należy także uwzględnić w odpowiednim czasie zapowiedziane przez Komisję *Ecclesia Dei* rozszerzenie kalendarza. Do wykonania czytań w języku narodowym (por. *SP Art. 6*) należy użyć perykop z zatwierdzonego lekcjonarza do *Messbuch für die Bistümer des deutschen Sprachgebiets* 1988. Alternatywnie można użyć mszalika „Schott“ 1962.

9. Niemieccy biskupi diecezjalni w najbliższej przyszłości nie będą korzystać z prawa ustanowienia parafii personalnych dla sprawowania nadzwyczajnej formy obrzędu rzymskiego (*SP Art. 10*).

10. Jako podstawę dla sporządzenia po trzech latach relacji na temat doświadczeń z regulacjami *Motu proprio* (por. List papieża Benedykta XVI) powinien Proboszcz wzgl. Rektor, jeśli w swojej parafii wzgl. kościele udzielił zezwolenia na nadzwyczajną formę Mszy św., przedstawić biskupowi diecezjalnemu. Proboszczowie i Rektory, w których parafiach wzgl. kościołach sprawowane są Msze św. w formie nadzwyczajnej, powinni regularnie informować biskupa diecezjalnego o rozwoju tej formy.

Wskazania te wchodzi w życie dnia 01.10.2007 i po roku będą sprawdzone.

Fulda, dnia 27.09.2007